

BRASSÓI LAPOK

P O L I T I K A I N A P I L A P .

Nyomda és kiadóhivatal

Brassó. Kapu-utca 60 szám. - Telefon szám 177.

ELŐFIZETÉSI DIJ

helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve:
egész évre 20 k, fél évre 10 k, negyedévre 5 k.

Egyes szám ára 8 f., kapható:

kiadóhivatalban, Gross G., Polanek F., és Friedmann F., urak üzletében.

Felelős szerkesztő:

Dr. VAJNA GÁBOR, ügyvéd.

Szerkesztőség: Kapu-u. 60.

Értekezhetni:

d. e. 8-9 és d. u. 2-4 óráig.

Telefon szám 177.

HIRDETÉSI DIJ:

2 hasábos garmondsor v. annak helye 1-szori hirdetésnél 24 f
3 hasábos garmondsor 16 f. Nagyobb és többszöri hirdetésnél kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 60 f. bélyeg-díj fizetendő.

Nyilttér sora 30 f.

Hirdetések és nyilttéri cikkek díja előre fizetendő.

A BRASSÓI NEMZETI SZÖVETSÉG által

az ipari munkások képzésére alakított helyi bizottság az ipari munkások szórakoztatása és képzése céljából folyó évi febr. 4-én d. u. 3 órakor tartja az „ORIENT“ nagytermében a IV-ik ingyenes

SZABAD ELŐADÁST,

melyre a n. é. közönséget tisztelettel meghívjuk.

Az előadás sorrendje:

1. A népzenekar játéka.

2. „A XIX. század áttekintése.“

Előadás, tartja R o m b a u e r Emil kir. főigazgató ur.

3. Dalok. Okarinán előadja Sulák Ferencz ur.

4. Monológ. Előadja Bernhardt D. ur.

5. Népdalok. Tilinkón előadja S á n e k András ur, kíséri a népzenekar.

Az előadáson nők és férfiak egyaránt szívesen láttatnak.

A belépés díjmentes.

Kelt Brassó, 1900. február 3.

A bizottság.

Francia felfogás.

Brassó, febr. 3.

(—s) Az a bomlás, mely Ausztriában évek óta megindult és a megoldás reménye nélkül dúl, már nemcsak bennünket, de az egész világot foglalkoztatja.

Szinte azt lehetne mondani, hogy az megszűnt már a monarchia belügye lenni s európai kérdéssé vált.

Különösen a hármasszövetség ellenségei foglalkoznak vele majd kárörvendően, majd pedig antigerman szellemen latolgatva azokat az eshetőségeket, melyek előállhatnának azon esetben, ha csakugyan nem sikerülne Ausztriában rendet csinálni.

Igy a francziák Belgiumban ép úgy mint Párisban erősen pertraktálják a kérdést és az „Indépendance Belge“ egész cikksorozatát közölt róla francia és belga publicistáktól. Ebből a cikksorozatból Coubertin Péter báró tanulmányát, mely szimpatikusan tárgyalja Magyarország helyzetét a monarchiában, — a magyar lapok is ismertették.

Coubertin báró felfogása felel kü-

lönben meg leginkább a mi felfogásunknak és annak az elvitázhatlan igazságnak, hogy a monarchia sulypontja Magyarország.

A „Revue des deux Mondes“ szintén ilyen forma eszmemeneti cikket közölt Ch. Benoist tollából, de már a „Revue politique et parlementaire“ cikke René Henry-től tisztára a cseh felfogás visszatükrözése, a melyből mi már azért sem kérünk, mert bizalmatlansággal kell viseltetnünk, minden föderalisztikus és minden szláv törekvés iránt.

A „La monarchie Habsbourgeoise“ című cikk ugyanis Ausztria föderalisztikus felosztásában látja az egyedüli menedéket s a monarchia egyedüli külső ellenségének pedig csakis Németországot tartja.

Az egész érdeklődés tehát mint tisztán kiviláglik a hármasszövetségre vezethető vissza, illetve Németországra, melyet úgy állít elénk mintha az az osztrák német irredentistákat támogatná és rendszeresen előkészitené Ausztria bekebelezését.

Ez a felfogás és annak ilyen nyílt hirdetése mindenesetre szenzációt fog

A „Brassói Lapok“ tárczája.

Magyar világ Berlinben. *)

(Folytatás.)

— A „Brassói Lapok“ eredeti tárczája. —

A magyar egyesület ügyei körül buzgó tevékenykedést fejt ki a két alelnök is, Weinberger Jenő és Braun Adolf dr.

Weinberger Jenő most már másodszor foglalja el az alelnöki széket és mindig igen buzgó tevékenykedést fejtett ki. Gimnásiumi tanulmányait Losoncban, a hol született, továbbá Iglon, Selmeczen és Budapesten végezte. Továbbá tanulmányait Budapesten folytatta, majd Antwerpenben, Párisban és Amsterdamban hosszabb ideig élt. A berlini egyetemen nyolcz szemeszteren keresztül tanulta a jogot. Nejét, született Blumenthal Emmát, a ki szintén losonci születésű, Antwerpenben, 1891-ben vezette az oltárhoz. Jelenleg az Adolfo Pries y C^a Malagában

*) Lásd lapunk 25-ik számát.

1770. óta fennálló spanyol bor, olaj és déli gyümölcs czég berlini házának tagja. Nagy tapasztalatu, világlátott, széles látkörű ember Weinberger Jenő Béjárta Franciaországot, Hollandiát, Angliát, Spanyolországot, Portugáliát, Olaszországot és Afrikát. Hosszabb ideig mint egyszerű gyémántcsiszoló kereste kenyerét Antwerpenben. Beszél magyarul, németül és bírja a szláv nyelveket. Ezekon kívül szóban és írásban bírja a francziát, angolt, spanyolt és a hollandi nyelveket.

Dr. Braun Adolf egyike a berlini magyar egyesület legtevékenyebb erőinek. Felolvasásai, értekezései, irodalmi ismertetései általános közkedveltségnek örvendenek és még az öreg tagok is szívesen meghallgatják, a fiatalok pedig tapsolnak hálásan. Hosszabb ideig titkárja és jegyzője is volt az együletnek, jelenleg pedig mint alelnök fejt ki buzgó tevékenykedést. Nagy-Fügeden, Hevesmegyében született és a gyöngyösi kath. gimnásiumban tanult, a miskolci református főgimnásiumban pedig érettségizett. Nemsokára ezután a gyöngyösi izraelita hit-

község meghívta hitoktatónak és itt egy évig működött. A rákövetkező évben már Budapesten találjuk, a hol az egyetemen philosophiát tanult, de a hol egyuttal a Hildesheimer-féle rabbi szeminariumnak is hallgatója volt. A magyar együletnek már 1883. óta tevékeny tagja.

A magyar egyesület tisztviselőkara továbbá Sorger Herman jegyző, idősb Braun Adolf pénztáros, Fischer Ferencz könyvtáros.

Érdekes alakja a berlini magyar egyesületnek az öreg Breitschwerdt Adolf bácsi, a ki valóban édes atyja a berlini magyarságnak és a ki oly sok hű szolgálatot tett nemzeti érdekeinknek. Hosszu 10 esztendeig, mint a magyar egyesület pénztárnoka működött. Az öreg Breitschwerdt bácsi Berlin városának legöregebb magyar polgára. A jó lelkű agastány bizony már 84 éves, de még mindig ifju vér lüktet ereiben. Annak az öröme, hogy Breitschwerdt bácsi 40 év óta tagja a berlini magyar együletnek, a mult évben a magyar egyesület egy arany éremmel tüntette ki. A Wilhelmsallóban a jubileumi banketten Krausz Bernát nyújtotta át Breitschwerdt bácsinak az érmet.

(Folyt. köv.)

okozni a szövetségesek előtt, de azért komoly megszívelés tárgyát nem is képezheti annyira tendenciozus és nem komoly.

Németországnak u. i. amellet, hogy hű szövetségesünk, érdekében sem lehet az ilyen kalandos aspiráció, másrészt pedig, ha mint a cikkíró mondja, Európának szüksége van a monarchia fennállására a német terjeszkedés ellen, Németország épen olyan szükségesnek tartja ezt a fennállást épen a szláv terjeszkedés ellen, melynek szolgálatában áll Franciaország is.

Ezeket a cikkeket különben igen érdekes olvasni, ha nem is zavarnak sok vizet az európai concertben s mi még megis lehetünk velök elégedve, mert nagyban és egészben az világlik belőlök ki, hogy kezdik már a határon túl is megérteni és respectálni a mi helyzetünket a monarchiában s mindinkább belátni, hogy a monarchia és a dinasztia legfőbb támasza Magyarország.

Belföld.

Brassó, febr. 3.

Széll Kálmán belügyminiszter február 3-ra ankétot hívott össze, melyen a választási fuvar költségek ügyét lehetőleg egyöntetű szabályozás végett meg fogják vitatni.

Aradon egy harmadik román lap indult meg Veselia czimen.

Külföld.

Brassó, febr. 3.

Stefáni özvegy trónörökösne végleges megállapodás szerint márczius 3-án esküszik örök hűséget Mirmareban gróf Lónyay Elemérnek.

Buller a Tugela folyót három helyen ismét átlépte s a burok előretolt csapatait azonnal megtámadta. Az ütközet előtt beszédet mondott a csapatokhoz, melyben azt mondta, hogy Ladysmithet egy hét alatt eléri.

A brassói román iskolák ügye.

Brassó, febr. 3.

A brassói gör. kel. főgymnasium szubvencziójának ismeretes ügye a magyar parlament esütörtöki ülését csaknem egészen kitöltötte. Komjáthy Béla a szélső baloldaltól hatalmas interpellációt intézett a kormányelnökhöz, mire Széll Kálmán a szabadelvűpárt zajos helyeslése közt kimerítő választ adott. Ebből a beszédből az alábbi részleteket közöljük:

Tény az, hogy a magyar kormányok régóta birtak azzal a sejtelemmel, hogy a brassói görög-keleti román iskolák költségvetésükben birnak oly bevételi forrásokkal, amelyek Romániából eredtek, 1875-ig azonban ez iránt egészen biztos adat

és tudomás nem volt szerezhető, már csak azért sem, mert 1875-ig az a felfogás vezette a magyar kormányt, hogy idegen államnak nem szabad ugyan szubvenczióonálni a magyar állam területén semmiféle intézményt, hatóságot, vagy iskolát, de a magyar kormány közvetítésével mégis megtörténhetik. A magyar kormány közvetítésével 1874-ben csakugyan 950 Napoleon d'or fizettetett Románia által félév segélykép azon iskolák számára. 1885-ben az akkori kultusminiszter kiadott egy rendeletet a magyar egyházi hatóságokhoz, a melyben megtiltotta minden idegen államtól jövő szubvencziónak, bármi czimet viseljen is az, elfogadását. Ennek a rendeletnek azonban ténylegesen az a hatása nem volt, hogy a pénzek beszivárgása megszűnjék. (Felkiáltások a szélsőbaloldalon: Szép dolog!) Én tényeket sorolok fel, mert 1875 után is megtörtént, hogy ezek a segélyezések különböző jogcímenek, különböző módokon közvetlenül vagy közvetett utakon azon iskolák pénztáraiba illetőleg az iskolát fentartó egyház pénztárába mégis beszivárogtak, 1894-ben történt, hogy ezen kérdés a delegációban szóba hozott. (Halljuk! Halljuk!) Az ottani tárgyalásoknak az volt az eredménye hogy a kérdésnek a magyar kormány után járt és akkor bizonyos irányban már bővebb tájékozottságot szerzett magának, de mégsem teljeset. Megtudta, hogy annak az iskolafentartó egyháznak Romániában birtokai vannak. Ilyen a Buzeni nevezetű birtok is, a melyet adomány útján kapott és a melyet a múlt század közepén Szmeranda Cogolniceanu alapított és a mely 9000 katasztrális holdat tesz ki és 90,000 Lei jövedelmet hoz. Vannak ezenkívül más birtokai is, a melyekhez szó se férhetett, mert részint ezen a módon, részint vétel útján jutottak a birtokába. (Halljuk! Halljuk!) Később teljesen hitelt érdemlő és kétségtelen adatok alapján kiderült, hogy a román iskolák Brassóban évi 38,500 frank segélyben részesültek. Ebből 23,500 frank 1868 óta fizettetett 15,000 frank ha jól emlékszem, 1875 és nem 1876 óta mint Komjáthy képviselő ur említette, szerepel a román budgetben. Nem lehetett ezt előbb és oly világosan konstatálni. Mert a román budgetben ennél sokkal nagyobb összegek, de kumulálva szerepeltek a macedóniai és egyéb egyházak és egyházi intézmények segélyezése czimén. Ezekben voltak az erdélyrészi összegek is benne. A mint a kormány ennek tudomására jutott, a minket közvetlenül megelőző kormány 1898-ban azonnal a legerélyesebben rendelkezett és szigorúan meghagyta az egyháznak, hogy ezen szubvencziónak elfogadását eltiltja. Akkor az iskolát fentartó egyház nyilatkozott is. (Halljuk! Halljuk!) Ez a nyilatkozata három pontban foglalható össze, a nélkül, hogy részletekbe bocsátkoznám. Először azt jelentette ki, hogy tiltakozik az ellen, mintha ez a 38,500 frank segély vagy szubvenczió czimén adatott volna neki, hanem ez egyszerűen régi jogok és vagyonoknak kártalanítása fejében jár neki Romániától is kifejtette, hogy midőn 1875-ben az akkori vallásügyi miniszter a t. képviselő ur által és az általam is említett tiltó rendeletet kibocsátotta, már akkor tiltakozott az egyház az ellen, hogy reá, illetőleg ezen 38,500 frankra vonatkozzék ez a tiltó rendelet, mert ez a szubvencziót tiltja el, már pedig a mit ő kap, az nem szubvenczió, az kártalanítás.

Komjáthy Béla: Van erről okmány? (Mozgás jobbfelől.)

Széll Kálmán miniszterelnök: Meltóztassék csak végighallgatni. (Halljuk! Halljuk! jobbfelől.) Abból a vizsgálatból és azon vizsgálat során, melyet a t. képviselő ur is említett és a mely tartatott, nemcsak ez derült ki, hanem az is kiderült, hogy ezt az 1875-ben való jogi állásfoglalását annak az egyháznak a akkori metropolita a kormányhoz nem terjesztette fel. (Mozgás a szélsőbalon.) Ez így van. Ezt én mint historikus tény konstatálom. Előadta az egyház az maga tiltakozó, deklaráció kijelentését, hogy mi alapon pretendálja ezt az összeget az egyház. Ennek természetesen a metropolita útján kellett volna a kormányhoz tudomására juttatnia, de nem jutott tudomására, mert ha jutott volna, már az akkori kormány kezébe vette volna ezt a kérdést és felderítette volna és talán kevésbé szövevényes és kevésbé komplikált alakban jelentkezett volna akkor és kevesebb keserűséggel lett volna megoldható. Amit az egyház másodszor kijelentett, az, hogy már az is mutatja, hogy ez a 38,500 frank nem szubvenczió, hogy a romániai kormány soha semmiféle befolyást ezen a czimen magának nem pretendált.

Bartha Ödön: Nyilvánosan! (Halljuk! Halljuk!)

Széll Kálmán miniszterelnök: Kérem historikumot adok elő. Nem pretendálja magának és nem kéri és azt neki az egyház sohasem engedte át. Harmadszor kijelentette azt, hogy miután kormányunk megtiltotta ezen az alapon a pénznek átvételét, lemond erről az összegről, lemond ugyan annak átvételéről, de fentartja magának, hogy kártérítésért beperelje a román kormányt vagy bíróság Romániában, vagy pedig a magyar kormány által diplomáciai uton és hogy a magyar kormány közvetítésével igyekszik az ő jogaihoz, igazaihoz jutni. A magyar kormány erre a deklarációra és igen helyesen, mert így nem lehetett a kérdést tisztázni, nem elégedett meg, hanem vizsgálatot rendelt el és 1898. nyarán Brassóban csakugyan megtartották a helyszíni rendszeres vizsgálatot. Ezen a vizsgálaton ugyanezek a kifogások tétettek, ugyanez a jogi szempont helyeztetett az egyház részéről előtérbe, és csakugyan mindenbe tekintés történt, minden okmányt, leltárakat, számadásaikat a legnagyobb készséggel rendelkezésre bocsátották. Egyébiránt nem érdemet konstatálok, mert kötelesek és kénytelenek voltak vele. Az ezen vizsgálat alapján folytatott tárgyalásokból aztán a végén meg lehetett konstruálni a tényállást. Elhagyom azt, a mi nem tartozik a dolog leglényegesebb részére, mert ha én, — és a t. képviselőház bizonyára egyetért velem — ha én felelni akarnék t. képviselőtársam interpellációjának minden egyes kérdésére, a mely interpelláció terjedelemben talán páratlan a magyar nemében, a magyar parlament történetében...

Vészi József: Egész könyvtár!

Széll Kálmán miniszterelnök: ... mondom, ha mind erre felelni akarnék, akkor nekem mindazt kellene feldolgoznom, a mi ebben a tárgyban úgy Magyarországon, mint Romániában, úgy az irodalomban mint a sajtóban elmondott és megíratott. Csak a lényegesebb pontokra vonatkozom, a melyek azonban a kérdés felderítésére egészen alkalmasak; több nem szük

sé ges. (Élénk helyeslés a jobb- és baloldalon.) A t. képviselőház azokból, a miiket egész nyíltsággal, határozottsággal elmondandó lesznek, teljes képet formálhat majd magának és ítéletet hozhat ezen az alapon.

Az említett vizsgálat oly praktikus eredményre nem vezetett, hogy azon az alapon a kérdést akár az egyik, akár a másik irányban el lehetett volna dönteni. A kormány nem döntötte el a kérdést, és helyesen tette, hogy nem döntötte el, mert a törvény rendeletének megtartása volt a kiindulási pont. Az adatok egész tömege merült fel, de az adatoknak minden irányban való hitelessége, megállóképessége a végén sok irányban, mert hiezen régi időkről volt szó, természetesen kétségbe volt vonható. És sok tekintet esett itt latba. Sok tekintet, a mihez a magyar állam érdeke fűződik. Nem is tisztázták a kérdést. Megindult azután a tárgyalás a nézetem szerint is leghelyesebb uton, a diplomáciai érintkezés útján.

T. képviselőtársunk azt mondja, tudomással bírok-e arról, hogy Metiánu metropolita, mikor intronizáltatta magát, megküldte pásztorlevelét a bukaresti patriarchának. Igenis tudomással bírok róla és a mint tudomást szereztem róla, kijelenttem helytelenítő véleményemet és álláspontomat, (Általános helyeslés.) Kijelenttem, hogy neki nincs ott mit keresni, s ha akar valamit odaát egyházi dologban kommunikálni, nem szabad azt neki közvetlenül tennie, hanem a kormány útján kell tenni. (Élénk helyeslés.)

K o m j á t h y Béla: Nagyon helyes! Széll Kálmán miniszterelnök: No hát, ennek a hazaáruló miniszterelnöknek ez a felfogása. (Tetszés jobbfelől.) Metiánu metropolita készségesen beismerte, és én csak örülök az alkalomnak, a melyet a t. képviselőtársam ennek konstatálására adott, hogy ez helytelen volt ő csak az eddigi szokást követte, és teljesen belátja az én észrevételem helyességét és jogosultságát. (Élénk helyeslés és derűtség.) Ezek a diplomáciai tárgyalások, melyek ekként vitettek, az anyagnak egy oly nagy duzzadó tömegét nyújtják, hogy én nem akarom azt most részletesen ismertetni, de megkonstruálom belőle a tényállást, úgy a mint az megkonstruálható.

(Vége következik.)

Jurista-estély.

Brassó, febr. 3.

Tegnapelőtt, azaz f. hó 1-én tartották meg a helybeli házasulandó magyar juristák közvacsorával egybekötött tánc-estélyüket az Orient szálló nagytermében. Ez az estély, bátran elmondhatjuk, koronáját képezi az ideai összes multságoknak, úgy a kedélyességet, mint a közönség nagyszámu és mégis nagyon válogatott voltát illetőleg. Társadalmunk színe-java adott ez estélyen találkozót, tehát a legelőkelőbb körök voltak képviselve, s azért a feszesség mégsem kísértett. A kedélyesség volt az uralkodó elem, úgy a közvacsora alatt, mint tánc közben.

A közvacsora körülbelül fél 9 órakor vette kezdetét. Az étlap a következőkből állott: bélszín mártással, pulyka és malaczkülönféle salátákkal és befőzött gyümöl-

csökkel, torták, sajt és gyümölcs. A körülbelül 11 óráig elhúzódó közvacsora alatt egyetlen felköszöntő hangzott el, s ezt is a rendezőbizottság elnöke, G u ó t h Zoltán mondotta a rendezőség köszönetét fejezvé ki a megjelentekkel szemben.

A kísértetek órájában hangzott fel az első csárdás: a jurista csárdás, melyet G u ó t h Zoltán ez alkalomra írt. E tüzes csárdás magával ragadta a táncolókat, mindenki a cigányok elé igyekezett: olyan volt ez a csárdás, mint más estélyek szupécárdása. Az első négyest körülbelül 120-130 pár járta. A második négyes előtt egy rövid félórás szünetet rögtönzött a rendezőség. Ez alatt a szünet alatt sokan eltávoztak, hanem azért szünóra után az ott maradtak annál vigabban mulattak egész addig, míg végre úgy 4 óra felé a táncnak vége szakadt, a teremből eltűntek a szép asszonyok és a bájos leánykák, s csak a cigányok meg néhány jókedvű fiatalember maradt a teremben, hogy a mit jól kezdték, jól is végezzék.

És jól is végezték, mert alig ültek a kis teremben asztalokhoz, alig húzta el a Gyuri bandája a „Osendes éjjel ezer csillag az égen“-t, mikor füstölgő tálakkal megjelentek a pincézerek. Füstölgő tálakkal s a tálakban — korhelylevessel, mely a hivatalos megállapodás szerint utolsó aktusát képezte a jurista-estélynek.

Az egészről végítéletképpen bátran elmondhatjuk, hogy fényesen, nagyon szépen sikerült, miért az elismerés természetesen elsősorban is a buzgó rendezőséget illeti, mely rövidke néhány nap alatt ily feledhetetlen emlékü estélyt tudott teremteni.

Végül megemlítjük még azt, hogy a közvacsora, s annak felszolgálása, valamint a bor is kifogástalan s jó volt, amiért a dicséret az Orient derék vendéglőjét, Breuert illeti.

HIREK.

Brassó, febr. 3.

— **Dalárdánk** február hó 24-én tartja első estélyét, melyre a próbák már javában folynak. Ugy a női, mint a férfi működő tagokat ez uton értesítjük, hogy az ezen hétre tervbe vett próbák mind elmaradnak és a jövő héten tartatnak meg, még pedig következő időrendben: hétfőn este nőikar, kedden férfikar és csütörtökön vegyeskar (összpróba). A február 17-re tervbe vett rendkívüli tréfás estély közbejött akadályok miatt ezuttal elmarad. A dalárda elnöksége.

— **Az izr. nőegylet** elnöksége ez uton adja tudomásul, hogy a kik a f. hó 10-ki estélyre tévedésből meghívót nem kaptak volna, de arra igényt tartanak, sziveskedjenek F i s c h e r Sámuel kereskedő urhoz fordulni. (Kolostor u 13.)

— **Román dalestély.** Előkelő színvonalon álló, kitűnően sikerült hangversenyt rendezett tegnap este a Vigadóban a brassói román dalárda. Dima karmester kitűnő vezetése alatt művészi összjáték mutatkozott minden számon s a fényes közönség nem győzte a sok tapsot.

— **Halálozás.** Nagy Ilka, Nagy Sámuel bérkocsi-tulajdonos leánya, ma reggel élete 15-ik évében rövid szenvedés után elhunyt. Temetése hétfőn d. u. 3 órakor

lessz Kútutca (Bolonya) 4-ik sz. alatt lakásáról a bolonyai róm. kath. sirkertbe.

— **Az iparos ifjak önképző egylete** (Grand szálló) tagjainak önképzése céljából az idén is megkezdte heti összejöveteleit. Ezen összejövetelel estélyek hétfői és csütörtöki napokon lesznek, úgy, hogy az egylet minden második csütörtökön nyilvános műsoros estélyt, azon hét hétfőjén pedig mikor műsoros estély nincsen, zártkörű összejövetelt tart, hol a könyvvezetésről, fogalmazásról, levelezésről stb. fog-nak előadásokat tartani, melyeken az egylet mindenrendű tagjai résztvehetnek s önképzésükre értékesíthetnek. — F. évi február 1-én volt az első nyilvános estélye az egyletnek. A műsort az egylet E. M. K. E. dalkörének éneke (Hymnus) nyitotta meg, azután következett Kovács József ip. isk. tanár ur felolvasása a Rajzról, mely velős és aktuális felolvasást élénken megtapsoltak. A műsor, Szóts J. hatásos szavalata után, egy 1 felvonásos vigjátékkal záródott be, melynek szereplő személyei Nagy J. kisasszony, Beleznai és N. urak) ügyesen kitettek magukért. A zártkörű összejövetelek február hó 5-ével (hétfőn) kezdődnek meg. Ezen összejövetelek munkasorát Siklody ip. isk. tanár ur folytatólagos előadásai a könyvvitelről nyitják meg, melyeknek megtartására szives áldozatkészséggel vállalkozott. A következő nyilvános műsoros estély február 15-én fog megtartatni.

— **Hangverseny.** Az Europa szálloda éttermében holnap — vasárnap — este a városi zenekar játszik. Kezdeté 8 órakor.

— **Jelmez koszoru.** „A Brassói Szabó Munkások Szakegylete“ az uti és munkanélküli segélyek alapja javára 1900. február hó 10-én szombaton az „Orient“ Nr. 1. szálloda nagytermében zártkörű jelmez koszorut rendez. A legszebb és a legesunyább jelmezes egy-egy értékes emlék tárgyban részesül. Szünet közben nagy konfetti és serpentin dobálás! Jegyek előre válthatók Tellmann Béla férfi-szabó urnál Kapu-utca 29 sz. az egyleti tagoknál és este a pénztárnál. Kezdeté este 8 órakor. A kik tévedésből meghívót nem kaptak és arra igényt tartanak, kéretnek Kapu-utca 29. sz. a Tellmann Béla urnál jelentkezni.

— **Nyilvános köszönet.** A türkösi önkéntes tűzoltó-testület pénztára javára f. évi január hó 27-én rendezett kedélyes tánc-estély alkalmával felülfizettek: Zonda János főszolgabíró, Deák Sándor ág. h. ev. lelkész, Bede Dániel tanár, dr. Mittelman Miksa orvos, Ágoston Ignácz róm. kath. plébános, Benedek János közs. bíró, Reichenberg Ármín és Bányai József urak 1 k. 20—1 k. 20 f. Lassel János és Jancsó Béla ur 1—1 k. Tótpál János és Farkas Dániel 80—80 f. Tizedes István és Kis János urak 40—40 f. Havas Lajos áll. isk. tanító, Fülöp János és Bende Gergely urak 20—20 f. Bartha Imre ur 2 k. amiért a rendezőség ez uton is hálás köszönetét fejezi ki.

— **Drágul a petróleum.** Február 1-jétől kezdve a petróleum árát egy koronával felemelték a petróleum-finomító gyárak. A kartell egyuttal megállapította azt is, hogy a petróleumot esakis hónapról-hónapra bocsátja áruba.

J. Gräf és Tsa**Leggazdagabb választék ékszer arany és ezüst árukban**

továbbá szép választék China-ezüst-árakban.

3 ékszerüzlete
3 Kapu-utcza

Csak szolid áruk igen mérsékelt árak mellett.

Uj tárgyak elkészítése, javítás, aranyozás é ezüstözés, valamint vésések mindenféle fémbe mérsékelt árak mellett pontosan és szolidan eszközöltetnek.

Minden vevőnek írásbeli jótalás adatik.

Harom évtized óta legjobb hírnevű cég.

HELMBOLD L. örökösei**Ékszerészek**

Brassó, Weisz Mihály-utcza 24. szám alatt (Saját ház.)

Berndorfi China ezüst evőeszközök eredeti gyári árakon

Legnagyobb raktár minden-
nemű ékszerekben valamint
jegygyűrűkben bármily súly-
ban.

14 karátos Lorgnonláncok.

Nagy raktár valódi arany
és ezüst sveiczi zsebórákban.Evőeszközök 13 próbás hi-
vatalosan fémjelzett áruk.Ezüst és fémövek.
Régi övek ujjá helyreállítása.

Hatóságilag fémjegyzett áruk.

Legjutányosabb árak.

Leggyorsabb elintézés.

Szolid és lelkiismeretes kiszolgálás.

Elsőrendű

hazai gyártmány

Mégis csak legjobb
a mindenütt kapható**Fiumei****Csokoládé****Cacaó.****Jekelius kávéháza**
Rezsőkörut.*Jó italok,
Hideg ételek,
Jó kiszolgálás,
Tiszta levegő,
Kitűnő tekeasztal,
Olcsó árak,
Nagy választék lapokban,
Teljes lexikon,
a n. é. közönség rendelkezésére áll.***Jekelius kávéháza**
Rezsőkörut.**Hirdetéseket**

felvesz

a kiadóhivatal.**Kimutatás**

a Brassói Első Takaré- és Önségélyző Szövetkezet.

1900. évi január havi forgalmáról.

Bevétel.

Kiadás.

1899. dec 31-ről átj.pénz készl.	3461 06	Kölcsön számlán	293961 73
Kölcsön számlán	292724 60	Kölcsön kamat számlán	8 16
Kölcsön kamat számlán	7756 73	Hetibetét számlán	6600 92
Hetibetét számlán	13630 34	Hetibetét kamat számlán	5 08
Takarék letét számlán	33597 42	Takarékletét számlán	31092 38
Visszleszámitolási számlán	37840 —	Takarékletét kamat számlán	1 04
Osztr.-magy.bank giro szám.	26990 61	Visszleszámitolási számlán	54033 46
Különfélék számlán	255 08	Visszleszámol. kamat száml.	266 12
Felvétel s lev. díj számlán	30 60	Osztr.-magy. bank giro szám.	19531 03
Házbér	35 —	Üzleti költs. számlán	122 —
Kereseti adó számlán	5 68	Házbér	275 —
		Fizetések számlán	614 66
		Különfélék számlán	86 18
		Pénzkészlet 1900. jan. 31-én.	9729 36

korona érték 416327 12

korona érték 416327 12

Kelt Brassóban, 1900. évi január hó 31-én.

Wolf F. Gyula
könyvelő.Leitinger József
vezérigazgató.Piblinger Ede
pénztáros.

Egy földszintes kőház

udvarral és kerttel

kőbánya-utcza 5. szám alatt

szabad kézből eladó.

Tudakozódhatni ugyanott az új házban.

Laptulajdonos: Trattner H. Nyomatja és kiadja a „Brassói Lapok”, nyomdája.

Iskola Alapítvány - Károlyvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pt. Școală - BCU Cluj